

อดตา หิ อดตโนนาโถ

เพื่อเป็นสื่อกลางระหว่างมหาวิทยาลัยกับนักศึกษา ม.ร.0601.033.0332/2518.04.52 [001-008]

การขึ้นทะเบียนรับ อนุปริญญานิติศาสตร์

เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา ค่าลงทะเบียนและค่าบำรุง พ.ศ. 2514 ข้อ 8.11 คือ "ค่าขึ้นทะเบียนอนุปริญญาทุกชั้น หรือประกาศนียบัตร 100 บาท" เท่านั้น

นักศึกษาที่เรียนจบครบตามหลักสูตร และประสงค์ จะขอขึ้น ทะเบียน รับอนุปริญญา นิติศาสตร์ ขอให้ไปติดต่อที่แผนกเงิน เพื่อชำระเงินค่าขึ้นทะเบียนอนุปริญญา จำนวน 100 บาท ที่สำนักงานอธิการบดี และนำใบเสร็จรับเงินไปแสดงที่สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล ได้ตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

คณะกรรมการนิติศาสตร์ชี้แจง ข้อเท็จจริงของเรื่องที่เกิดขึ้น ภายในคณะ

สืบเนื่องจากข่าวในหนังสือพิมพ์ ประชาธิปไตย เกี่ยวกับอาจารย์บางกลุ่มในคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เรียกร้องให้คณะกรรมการนิติศาสตร์ลาออก และมีบทความในหนังสือพิมพ์เดียวกันกล่าวอ้างทำนองว่ามีคณะกรรมการนิติศาสตร์ขี้ขี้เสียด คณะจารย์ในเรื่องที่ขี้ขี้แย้ง นับเป็นการใช้อำนาจเผด็จการทางการศึกษาในคณะ นั้น

โดยที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่อสาธารณชน ศาสตราจารย์สง่า ลินะสมิต คณะบดีคณะนิติศาสตร์ ได้แถลงข้อเท็จจริงเรื่องนว่า

1. ได้มีความคิดของกลุ่มอาจารย์ใน คณะนิติศาสตร์ที่นิยมการ ประเมินผล สอบได้ด้วย ระบบ ตัวเลข หรือเปอร์เซ็นต์ ต้องการที่จะให้คณะนิติศาสตร์เลิกใช้ระบบตัวอักษรหรือหน่วยกิตแบบ 3 เกรด กลับไปใช้ระบบตัวเลข แต่คณะกรรมการนิติศาสตร์เห็นว่า มหาวิทยาลัยเดียวกันควรจะใช้ระบบการศึกษาและการประเมินผลสอบได้อย่างเดียวกันทุกคณะ เรื่องนี้คณะกรรมการประจำคณะนิติศาสตร์ และ สภามหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เคยพิจารณาในวาระการประชุม เรื่องเกณฑ์ การให้ปริญญาตรีเกียรตินิยมมาก่อนแล้ว เป็นที่ยุติในทางที่ให้ใช้ระบบตัวอักษรหรือหน่วยกิตแบบ 3 เกรด ต่อ

อ่านต่อหน้า 4

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ.๒๕๑๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๓ ทวิ และมาตรา ๑๕๓ ทริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๑๕๓ ทวิ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้นในปัญหา ข้อเท็จจริงใน คดี ซึ่งอัตราโทษอย่างสูง ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่

- (๑) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก หรือให้ลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (๒) จำเลยต้องคำ พิพากษาให้ลงโทษ จำคุก แต่ศาลรอกการลงโทษไว้
- (๓) ศาลพิพากษาว่า จำเลยมีความผิด แต่รอกการกำหนดโทษไว้ หรือ
- (๔) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท

มาตรา ๑๕๓ ทริ ในคดีซึ่งต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๕๓ ทวิ ถ้าผู้พิพากษาคนใดซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษา หรือทำความเห็นแย้งในศาลชั้นต้นพิเคราะห์เห็นว่าข้อความ ที่คัดค้านนั้น เป็น ปัญหาสำคัญอันควรสู่ศาลอุทธรณ์และอนุญาตให้อุทธรณ์หรืออุทธรณ์มอัยการ หรือพนักงานอัยการ ซึ่งอุทธรณ์มอัยการได้มอบหมายลงลายมือชื่อรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรที่ศาลอุทธรณ์ จะไต่สวนจึงยกให้รับ อุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาต่อไป"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

อ่านต่อหน้า 7

ปฐมนิเทศ ชาวค่ายฯ

วันที่ 24 มีนาคม 2518 เวลา 9.00 น. ศาสตราจารย์กัธร พันธุลาภ อธิการบดี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้กล่าวเปิดการประชุมนิเทศก์ และให้โอวาทแก่ผู้ที่จะออกค่ายอาสาพัฒนา ซึ่งทำนอกรับศึกได้กล่าวเน้นในเรื่องที่เกี่ยวกับความสามัคคี สร้างความศรัทธาที่ดีแก่ชาวบ้าน และเน้นให้ระมัดระวังรักษาสุขภาพเตรียมยาที่จำเป็นให้พร้อม การประชุมนิเทศก์ครั้งนี้ จัดขึ้นที่ห้องประชุมใหญ่ เอดี 1 ตึกสำนักงานอธิการบดี

เวลา 9.30 น. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พินิจ รื่นเรือง รองอธิการบดีฝ่ายนักศึกษา ก็ได้กล่าวถึงกิจกรรมนักศึกษาที่มีต่อสังคมซึ่งพอสรุปความได้ว่า

- 1. พยายามสร้างภาพพจน์ที่ดี แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างนักศึกษากับชาวบ้าน
 - 2. ทำให้ชาวบ้านเห็นว่าเราเป็นผู้เสียสละและทำงานอย่างมีแผน
 - 3. ทำให้ชาวบ้านเกิดการรวมกลุ่ม และพยายามปรับปรุงของที่มีอยู่แล้วให้ใช้การได้ดี
- การออกค่ายอาสาครั้งนี้ นับเป็นโครงการครั้งที่ 4 โดยแยกออกเป็น 2 ค่าย ดังนี้

ค่ายอาสาพัฒนามหาวิทยาลัยรามคำแหงมีผู้อยู่ค่ายทั้งหมด 60 คน ไปตั้งค่ายที่ห้วยลากพื้นตำบลแม้วจะ อำเภอด่านซ้าย จังหวัดแพร่ ออกเดินทางตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม 2518 ตั้งค่ายตั้งแต่วันที่ 27 มีนาคม 2518 จนถึงวันที่ 27 เมษายน 2518 รวม 30 วัน โดยมีอาจารย์ประทุมวรรณ สุพรรณโอชากุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ค่ายมีโครงการหลักที่จะสร้างโรงเรียนแบบ

อ่านต่อหน้า 4

รับสมัครนักศึกษา ปีการศึกษา 2518

ด้วย มหาวิทยาลัยรามคำแหง จะรับสมัครนักศึกษามัธยมศึกษา 2518 ระหว่างวันที่ 13-23 พฤษภาคม 2518 และจะเริ่มจำหน่ายใบสมัครและระเบียบการตั้งแต่วันที่ 21 เมษายน 2518 ถึงวันที่ 23 พฤษภาคม 2518 ผู้สนใจจะสมัครเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ติดต่อขอซื้อใบสมัครและระเบียบการได้ที่สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล (สวป.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในวันและเวลาราชการ

อนึ่ง เมื่อหมดกำหนดรับสมัครแล้ว มหาวิทยาลัยจะไม่ผ่อนผันขยายเวลาการรับสมัครอีกต่อไป

ให้ทุนการศึกษา

มหาวิทยาลัยให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษาเรียนดี โดยการยกเงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงการศึกษาประจำปีการศึกษา 2518 เฉพาะภาค 1 จำนวน 1 ภาคเรียน เพื่อเป็นการสนับสนุนนักศึกษาได้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ใฝ่ดี ยิ่งขึ้น และ ในการ ศึกษาภาค ต่อไป ก็จะมีพิจารณาให้ทุนเช่นนี้อีก

นักศึกษาผู้มีสิทธิ์รับทุนดังกล่าวมหาวิทยาลัยได้ประกาศรายชื่อไปแล้ว (สอบได้ G จำนวนไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต) ซึ่งนักศึกษาอาจติดต่อสอบถามรายละเอียดได้ที่ สวป.

อาจารย์ รังสรรค์ แสงสุข

ข่าวจากภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ตามที่ภาควิชาหลักสูตรและการสอนได้แจ้งทางข่าวรามคำแหง ฉบับที่ 50 ปีที่ 4 ให้นักศึกษาฝึกสอนไปรายงานตัวเพื่อรับการปฐมนิเทศ ในวันที่ 28-29-30 เมษายน 2518 นั้น ทางภาควิชาหลักสูตรฯ เห็นว่าติด NB 10 เล็กเกินไปที่จะจูงนักศึกษา 200 กว่าคนได้ จึงต้องหาสถานที่ที่จะทำการปฐมนิเทศใหม่ ดังนั้นจึงขอเลื่อนกำหนดการปฐมนิเทศ เป็นวันที่ 26-27-28 พฤษภาคม 2518 ส่วนสถานที่สำหรับการปฐมนิเทศจะแจ้งให้ทราบในเร็ว ๆ นี้

อนึ่ง ทางภาควิชาหลักสูตรฯ ใ้ขอให้นักศึกษาฝึกสอนทุกคนหมั่นติดตามประกาศที่คณะศึกษาศาสตร์ (อาคารศรีชุม) เพื่อป้องกันการพลาดโอกาสการฝึกสอนตามโรงเรียนต่างๆ ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2518 นี้ด้วย

อาจารย์สังเวียน สฤณกฤต

ทำหน้าที่หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน

การเลือกตั้งสมาชิกสภานักศึกษาดำรงตำแหน่งคณะกรรมการสภา

จากประชุมสามัญของสภานักศึกษาสมัยที่หนึ่ง เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภานักศึกษาดำรงตำแหน่งต่างๆ ในสภานักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปีการศึกษา 2518 นั้น บัณฑิตที่ประชุมสภานักศึกษา ได้เลือกสรรผู้สมควรดำรงตำแหน่งต่างๆ เพื่อดำเนินงานในปีการศึกษา 2518 แล้ว ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. นายบุญส่ง ชลธร เป็น ประธานสภา
2. นายอนุวัฒน์ รามศิริ เป็น รองประธานสภาคนที่ 1
3. นายโรจน์ เกษโกวิท เป็น รองประธานสภาคนที่ 2
4. นายเสนีย์ แดงวัง เป็น เลขานุการสภา
5. น.ส. สมฉวีล กลิ่นมาหอม เป็น รองเลขานุการสภา
6. นายภัทรินทร์ ชุมพรรัตน์ เป็น ผู้ตรวจสอบการเงิน
7. นายสมยศ แซ่มช้อย เป็น กรรมการฝ่ายวิชาการและการศึกษา

บรรณนิทัศน์

ภิญโญ ศรีจำลอง เลือดตะลุม กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์หนองน, 2518. 204 หน้า. ราคา 10 บาท ฉบับกระดาษ

เลือดตะลุม พังคุดเหมือนชื่อภาพยนตร์บู๊คึเคียด ตามแบบที่ชาวบ้านเรียกกันว่า "เลือดเต็มจอ" แต่ก็ไม่ผิดไปไกลนักเพราะภิญโญ ศรีจำลองได้ "กร๊อคเลือดเดือนเนื้อ" หนึ่งตะลุมให้พวกเราได้เห็นแก่นเห็นความจริง และเห็นชีวิตของหนังตะลุม อันเป็นศิลปะกรรมของชนชาวไทยชั้นหนึ่งตั้งแต่โบราณกาลมาแล้ว

ภิญโญ ศรีจำลองเกิดความบังคลใจที่จะเขียน "เลือดตะลุม" มาตั้งแต่ต้นเดือนกรกฎาคมอันเป็นต้นปีของชาวภาคใต้ทั้งหมด อำเภอลานสะกาอันเป็นที่เกิดของ "พริ้ง พระเอก" นายหนังตะลุมคนดังก็ประสบอุบัติเหตุในครั้งนั้นด้วย ยิ่งกว่านั้นลานสะกาที่เป็นถิ่นกำเนิดของภิญโญ ฉะนั้นแรงบันดาลใจย่อมมีมากเป็นทวีคูณ มีตอนที่ผู้เขียนได้กล่าวไว้ เคยได้เห็นได้ฟังเรื่องหนังตะลุมเสมอเมื่อตอนที่เข้ามาอยู่กรุงเทพฯ พวกคาวตลกนำไปแสดงล้อเลียน นักร้องดาวชั่วประเภทสามกษัตริย์ กลอนหนังตะลุมมาร้องเป็นเพลงอย่าง ไร่ศิลป์ และจรรยา แม้แต่เพลงไทยสากลจังหวะตะลุมบางเพลงก็มีเนื้อร้อง "กลอนหัวเดียว" ซึ่งไม่ใช่ลักษณะของกลอนหนังตะลุม นับว่าศิลปะแห่งหนังตะลุมถูกเหยียบย่ำอย่างไม่มีชั้นดี เมื่อเป็นดังนี้ "เลือดหนังตะลุมก็ฉืดฟ่าน" ผู้เขียนเริ่มหาข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับหนังตะลุมในปี 2513 แล้วเขียนเรื่องสั้นชุด "พริ้ง พระเอก" นำลงตีพิมพ์ในนิตยสาร ฟันเมืองไทย ตีตก่อนมานานกว่า 10-ตอน และมีบางตอน เช่น ตอน "ตัดลิ้นหนังตะลุม" คุณวิลาศ มณีวัต ได้นำไปร่วมพิมพ์ไว้ในชุด "วรรณกรรมสยาม 15" ในฐานะเรื่องสั้นด้วย และมีบางตอนที่ถูกคัดเลือกนำเข้าประกวดชิงรางวัลเรื่องสั้นดีเด่นด้วย

เลือดตะลุม ประกอบด้วยเรื่องสั้น 9 เรื่อง เริ่มตั้งแต่ครั้ง "พริ้ง พระเอก" หนึ่งคนเอกนายหนังตะลุมร่างทรงเริ่มออกตัวแสดง แล้วว่าจะเป็นนายหนังตะลุมทางแก่น ความสำคัญและสิ่งที่ผู้อ่านจะได้รับจากตอนนี้เห็นจะเป็นเรื่องของภาษา ที่ใช้กับกลอนหนังตะลุม และกฎเกณฑ์ที่นายหนังตะลุมจะต้องระลึกแบบ "ใส่เกล้า" ไว้ที่เดียว พร้อมทั้งกลวิธีที่เมกใจแทนคุณ และวิธีเล่นประชันโรง ทั้งหมดนี้ "พริ้ง พระเอก" ได้รับการรวบรวมจากบรมครูของเขาแล้ว อย่างใกล้ชิดคดีต่อตัว

ตอนที่ "ตัดลิ้นหนังตะลุม" เป็นตอนที่เบียดจากชีวิตนายหนังตะลุมในระยที่การปกครองของไทยกำลังอยู่ในตอนหัวเลี้ยวหัวต่อ คือในสมัยที่เรียกกันว่า "สมัยวัฒนธรรม" บ้าง "สมัยเชื่อผู้นำชาติพันธุ์" บ้าง หรือ "สมัยมาลามาไทยไปสู่อาณาน" บ้าง วัฒนธรรมไทยถูกเปลี่ยนแปลงชนิดหน้ามือเป็นหลังมือ และวัฒนธรรมของหนังตะลุม ก็ ถูก บังคับให้ เปลี่ยน ตาม ไปด้วย และที่กระทบกระเทือนจิตใจเหล่านายหนังตะลุมอย่างสาหัสก็คือ การเปลี่ยนวัฒนธรรมทางภาษา ที่ถูกจำกัดขอบเขต ทั้งถูกเหยียบย่ำศักดิ์ศรีชนิดหาซอกความเป็นหนังตะลุมฉบับดั้งเดิมไม่ได้เลย

อีกหลายตอนที่ ภิญโญ ศรีจำลอง พยายาม "ละเลงเลือดตะลุม" ให้ผู้อ่านได้เข้าไปสัมผัสบรรยากาศและรสชาติอย่างใกล้ชิด ให้มองเห็นวัฒนธรรมพื้นเมืองของไทยอย่างชัดเจน ผู้อ่านจะได้เห็นความแตกต่างของสังคมนายหนังตะลุมว่ามีพัฒนาอย่างไร และเขาให้ความสุขแก่กันทั้งเมืองด้วยวิธีใด

เลือดตะลุม มิใช่เรื่องสั้นที่ใสสะอาด แต่เป็นหนังสือที่ "เสริมกำไร" ให้แก่ผู้อ่านอย่างแท้จริง

อ่านหนังสือเอาไว้ เสริมกำไรแก่ชีวิต

อาจารย์สุภัทรา ฉัตรเงิน

คณะมนุษยศาสตร์

เรื่องเมืองไทย คำพญา

ความหมายของคำว่าพญานั้น นั้นไม่ปรากฏใน ปทานุกรมของไทย ว่ามีความหมายอย่างไรแน่ คำว่า พญาอาจหมายถึงปัญญา หรือความฉลาด หรือปรัชญา หรือฟีโลโซฟี่นั่นเอง คำพญาคือคำร้อยกรองที่ผู้พูด แสดงความฉลาดหรือไขปัญญา แม้จะพูดน้อยพูดสั้น แต่ก็มี ความหมายลึกซึ้ง กว้างขวาง เพราะมีเหตุผล และเป็นเหตุผลที่ยอมรับกันแล้วว่าถูกต้อง ไม่ได้โต้เถียง คำพญานี้นิยมพูดกันอยู่ในภาคอีสานทั่วไป

พญาเริ่มมาแต่สมัยใด ไม่มีหลักฐานปรากฏชัด แต่สันนิษฐานว่าคงจะมีมา ราวสมัย สมเด็จพระนารายณ์ มหาราช เพราะสมัยนั้นเป็นสมัยทองแห่งกาพย์กลอน ไทยกลางใน กรุงศรีอยุธยา คำกลึง เจริญด้วย กาพย์กลอน หายใจเป็นโคลงเป็นกลอน ไทยกลางมีมหาชาติคำหลวงเกิดในขณะเดียวกัน ลาวเวียงจันทน์ ลาวหลวงพระบาง และไทยอีสานกำลัง เจริญด้วยกาพย์กลอน หายใจเป็นคำพญา ไทยลานนาคือเจ้าเชียงใหม่ ก็เช่นเดียวกันสามารถตอบโต้กับศรีปราชญ์ได้ มีมหาชาติคำราชฎีเกิด และเกิดก่อนมหาชาติคำหลวง คำพญาจึงมีมาจนบัดนี้

คำพญาเป็นบ่อเกิดของคำโคลงไทยกลาง คำพญาเป็นบ่อเกิดของคำร้อยกรองของไทยกลาง ประเภทโคลง ทั้งโคลง 2 โคลง 3 และโคลงสี่สุภาพ เพราะมีจำนวนคำวรรคตอน ที่อยู่ของเอกโท และลักษณะอันสัมผัสคล้ายคลึงกันมาก ลองนึกถึงโคลง 4 สุภาพ สักโคลงหนึ่ง แล้วเปรียบเทียบกับคำพญาต่อไปนี้ดู

พญา
“น้องอยากถามข่าวอ้อย บ้องดี บูรพา
ถามข่าวพลุโบหนา บึงซอน โบซอน
ถามข่าวพลุสามค่าง ปลายชาน อ้ายเขี้ยวอ่อน
เหลียวมึงสองยอดเกี้ยว เขี้ยวอ่อน อ่อนลง”

ลองนึกถึงโคลง 2 สักบทหนึ่ง แล้วเทียบกับ คำพญาต่อไปนี้ดู
“พ่อแม่น้อง ยังคอยอยู่ เย็นใจ ยังชื่นซัด
แต่พี่ชายไกลน้อง” “น้องอยากถามข่าวเช้า นาทนอง
เทก เจ้าได้หลายบ่อ บึงลายนี้ได้สร้อยहार้อย บึง
ไค้ท้อไค้”

สมัยกรุงเทพรานี้ เมื่อครั้งสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงยกทัพไปตีเมืองเวียงจันทน์แตก ชาวเมืองเวียงจันทน์ได้พูดคัดค้านต่อว่าคนไทย ในรูปคำพญา ท่านผู้อ่านลองเทียบคำพญาบทนี้กับโคลง 4 สุภาพจะเห็นว่า คำพญาเป็นบ่อเกิดของโคลง 4 สุภาพจริงหรือไม่

“เห็นว่าเวียงจันทน์ช้าง เป็นโพน ชีหมาจอก
กันท่าบางกอกช้าง ยังชียาย กัวเวียง
เห็นว่าเวียงจันทน์เศร้า สาวเขย ออย่าพ้าวหา
มันชิวโซบั้นหล้า แดงช้าง หน่วยปลาย”

คนไทยมีนิสัยรักบทกลอน รักคำพญามาตั้งแต่กำเนิด เพราะเมื่อเกิดใหม่ๆนอนอยู่ระหว่างกองผ้าอ้อมใหญ่หรือในเปล บิดามารดาหรือพี่เลี้ยงนางนมก็คอยเทกล้อมเป็นบทกลอน เพื่อให้ทารกฟังเพลินแล้วหลับสนิท เช่นเทกล้อมว่า

“นอนซาเตือ หลับตาซาเตือ แมวโม่งหง่าว
เอาคร่าว ผูกคอ แมวโม่งตอ เอาป้อ ผูกศอกว”

บุคคลทุกเพศทุกวัยนิยมใช้คำ พญา นับตั้งแต่วัยทารก วัยเด็ก วัยหนุ่มสาว วัยกลางคนและวัยชรา ก็นิยมพูดคำพญาตามวัยนั้น ๆ เช่น

วัยทารก นิยมพูดหรือร้องเลียนแบบคำเทก
ล้อมของบิดามารดาหรือพี่เลี้ยงนางนม

วัยเด็กก็นิยมพูดคำพญา อันเป็นบทกลอนตามประสาเด็ก เช่น เด็ก ๆ ถือตะกร้า ถือเสียม ไปหาเที่ยวซุกหัวกลอย หัวเผือกมันอยู่ตามป่า เวลาไปพบเครื่องมือ อย่างตีเข้า แล้วแย่ง ชิงกัน ซุกเอาพร้อม กับคำพญาว่า

“เครื่องมือมันอ่อน ไผ่กำซอน เสียมใส่ แท้ง
สุเฮย เครื่องอยู่มยุ่ม มะยาม ไผ่กำหัว กระต่ากาย”

วัยหนุ่มสาว นิยมพูดบทกลอนเป็นประเภทคำพญากันมาก อาจมีทั้งบทรัก บทโศก บทตามข่าว บทคิดถึง บทคัดค้านต่อว่า บทถ่อมตัว และบทเบ็ดเตล็ดต่าง ๆ ราว ๆ ตัวอย่างเช่น
บทคิดชออด (คิดถึง)

“พี่คิดชออดน้องเอาแว่นมาแยง เลียบเห็นจอม
แพง หนึ่งเนา เทียมช่างว”

“พี่คิดชออดน้อง มายเคน มาเบ้า หัวชี
ให้มันหายโศกเศร้า พอปานเย้า ให้คิดน่าว”
บทหอมตอกไม้

“หอมตอกไม้ ช้อยตอก พันดวง ยังป่าน
ลมพัด กลิ่นพะนางมาใกล้ว”

“แม่น้องได้หม่า ช้อยแผ่น พันสี ยังป่าน
ป่านลมตี กลิ่นพี่ชาย มาใกล้ว”

วัยกลางคนหรือวัยชรา วัยนี้ก็ยังนิยมพูดคำ

อาจารย์ไพบุลย์ ภูริเวทย์
คณะวิทยาศาสตร์

เล็กๆ น้อยๆ สำหรับ น.ศ.

ปัจจุบันการศึกษาเป็นเรื่องที่วิพากษ์วิจารณ์กันมากจนเกือบเป็นเรื่องที่ขาดไม่ได้ ในวงสนทนาของผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองทุกท่านพยายามส่งเสริมให้บุตรหลานของตนเรียนให้สูงที่สุดเท่าที่ กำลังทรัพย์และความสามารถของตนจะมี การศึกษาเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประชาชนในประเทศที่กำลังพัฒนาส่วนมากตื่นตัวในการศึกษา ถ้ามีโอกาสหรือเวลาเป็นต้องรีบเรียนรีบศึกษากัน แม้ว่าจะเป็นผู้ใหญ่อายุมากมีครอบครัวแล้ว ก็เรียนตักดวงความรู้กัน ไม่มีสิ้นสุด สถาบันการศึกษาก็มีมากขึ้นไม่ว่าจะเป็น โรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย แต่ก็ไม่พอกับจำนวนนักเรียนที่มีมากขึ้นจนสถาบันการศึกษาเท่าที่มีจะรับไว้ได้หมด หลายคนพูดว่าค่านิยมของประกาศนียบัตรและปริญญาบัตรมีมากขึ้น ถ้ามีปริญญาที่สูงกว่าปริญญาเอกก็ยังมีคนพยายามศึกษาเล่าเรียน ให้ได้ ปริญญาขั้นแน่นอน หลายคนที่ยังเรียนจบมีภาระงานทำแล้วคิดว่าความรู้เท่าที่เรียนมาเพียงพอแล้วสำหรับชีวิตนี้ แต่จะเพียงพอสำหรับการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะการพัฒนา

การศึกษาหรือไม่ ?
ตามรายงานของ Office of Statics, UNESCO educational enrolment ในปี 1970 ของทุกประเทศทั่วโลกโดยเฉลี่ยเมื่อเทียบกับในปี 1950 ในระดับประถมเพิ่มขึ้น 83% ในระดับมัธยมเพิ่มขึ้น 140% ในระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น 200% ตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 เป็นต้นมาสถาบันการศึกษาได้ผลิต นักวิทยาศาสตร์ และ technologists เป็นจำนวนมากถึง 90% ของจำนวน นักวิทยาศาสตร์ และ technologists ทั้งหมดเท่าที่เคยมีมาก่อนศตวรรษที่ 20 การขยายตัวของการศึกษาแม้ว่าจะรวดเร็วแต่ก็ไม่ทันปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น และก็ไม่เพียงพอที่จะแก้ปัญหาในอนาคตได้ สองพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันดูบ้าง

(1) แม้ว่าการศึกษาก็จะเพิ่มขึ้นรวดเร็วเพียงใด ก็ยังมีผู้ใหญ่ที่อ่านเขียน หนังสือไม่เป็น (illiterate adult) เพิ่มขึ้นทุกปี จำนวนผู้ใหญ่ที่อ่านหนังสือไม่ออกทั่วโลกในปี 1970 มีประมาณ 810 ล้านคน ในปี

ทรสศน:จากนักศึกษา

โอนไป ตำราชานิติฯ คดีที่ 48 และโอนคดีที่ 48 มาพิจารณาคดีที่ 48

โอนคดีที่ 48 มาพิจารณาคดีที่ 48

คดีที่ 48 ย้ายเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2518 ต่อมา... IC คดีที่ 48

และเมื่อ 5 พฤษภาคม 19 พฤษภาคม = 12 วัน รู้สึกว่าเสียเวลา มากเกินไป การกำหนดคดีที่ 48 นี้ควรปล่อยให้ทาง ตำราชานิติฯ ไปพิจารณาคดีที่ 48 นี้เองดีกว่า

คดีที่ 48 ย้ายเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2518 ต่อมา... IC คดีที่ 48

วิจิตรศักดิ์ สว่าง... รร.

หมายเหตุ แผนกประชาสัมพันธ์ได้รับ ขร. ประจำวัน เสาร์ที่ 5 เมษายน 2518 (ฉบับที่ 48) งดทวงเวลา 14.00 น. ของวันที่ 14 เมษายน 2518 จำนวน 5,000 ฉบับ งดทวงเวลา 10.00 น. ของวันที่ 15 เมษายน 2518 จำนวน 5,000 ฉบับ งดทวงเวลา 15.00 น. ของวันที่ 16 เมษายน 2518 จำนวน 1,100 ฉบับ

แผนกประชาสัมพันธ์จัดส่ง ให้สมาชิกทางไปรษณีย์วันที่ 15 เมย 18 ผู้รับต่างจังหวัดได้รับตอนเช้าของวันที่ 17 เมษายน 2518 ความล่าช้าทั้งปวง ไม่ได้อยู่ที่ผู้จัดส่ง แต่อยู่ที่ฝ่ายผลิต คือโรงพิมพ์ม.ร.*

คณิตคณานิเทศศาสตร์ชี้แจง
ต่อจากหน้า 1

ไปชมเกมทุกคณะ แต่กลุ่มคณะอาจารย์ในภาควิชาหนึ่งและในคณะผู้ทำการวิจัยเรื่องหนึ่งกับ อาจารย์ที่เข้าใหม่จำนวนหนึ่ง รวม 26 คน (อาจารย์ในคณิตศาสตร์มี 58 คน) ได้เข้าชื้อกันยื่นหนังสือขอให้คณิตคณานิเทศศาสตร์พิจารณาตัวเองเมื่อวันที่ 7 เมษายน 2518

คณิตคณานิเทศศาสตร์ได้ประชุม คณาจารย์ของคณิตศาสตร์เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2518 ตกกลางกันได้ในทางให้ตัดเกรดในระบบตัวอักษร จี.พี.เอฟ. ต่อไปโดยคิดจากคะแนนตัวเลขตายตัว เนื่องจากการตัดเกรดให้ละเอียดยิ่งขึ้นยังยากแก่การปฏิบัติ ของ คณะใน

ปฐมนิเทศก์ชาวค่ายฯ
ต่อจากหน้า 1

ป. 1 ก. 8.50x36 เมตร ขนาด 4 ห้องเรียน และมีโครงการรองคือสร้างห้องส้วม เสาชิง สนามเด็กเล่น รวมทั้งอุปกรณ์การศึกษา

ค่ายรามทักสิน มีผู้อยู่ค่าย 50 คน ไปตั้งค่ายที่นิคมคอนนาทลง ถึงอำเภอคอนนาทลง จังหวัดสตูล ออกเดินทางวันที่ 25 มีนาคม 2518 เริ่มตั้งค่ายวันที่ 25 มีนาคม 2518 ถึงวันที่ 25 เมษายน 2518 โดยมีอาจารย์ประสิทธิ์ คุณสนอง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ค่าย มีโครงการหลักที่จะสร้างห้องประชุมในนิคมพัฒนา 2 ใช้เป็นห้องเรียนและห้องประชุม ขนาด 8x24 เมตร และมีโครงการรองคือแนะนำการวางแผนครอบครัว สอนหนังสือและกฎหมายชาวบ้าน

ภาพและข่าว โดย ธานี เทริญอุทอง
ช่างภาพ ขร.*

ปัจจุบัน และจะทำให้การประกาศผลสอบทั่วไปล่าช้า กลุ่มอาจารย์ที่เข้าชื่อส่วนใหญ่ได้มาแจ้งก่อกบฏว่ามีคนได้ลงชื่อไปเพราะเกรงใจอาจารย์บางคน เมื่อผลการประชุมยุติลงแล้วก็ได้ร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานแข่งขันยิ่งขึ้นโดยทั่วกัน ไม่มีความคิดที่จะไม่ไว้วางใจคณิตในคัมภีร์ตามที่หนังสือพิมพ์ประชาธิปไตยลงข่าวแต่อย่างใด เรื่องที่หนังสือพิมพ์ ดังกล่าวลง ว่าคณิตคือวันชดเชยคณาจารย์ ไม่เป็นความจริงแต่อย่างใด

2. ในระยะเดียวกันได้มีนักศึกษาบางกลุ่มในคณิตศาสตร์ได้อ่านหนังสือลงวันที่ 15 เมษายน 2518 เรียกร้องให้ถอดถอน จี.พี.เอฟ. จากคะแนนตัวเลขตายตัวอันหลังไปตั้งแต่ปีการศึกษา 2514 และได้ลดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษลงเหลือเพียง 2 วิชา

คณิตคณานิเทศศาสตร์ ได้ประชุม คณาจารย์ ทั้ง คณะกรรมการ ประจำคณะ นิเทศศาสตร์ ในคราวเดียวกันเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2518 ผลการประชุมปรากฏว่า ทั้งคณาจารย์และคณะกรรมการประจำคณะ ได้มีมติโดยเสียงข้างมากกว่า ไม่สมควรตัดเกรด จี.พี.เอฟ. จากคะแนนตัวเลขอันหลัง คงให้ตัดเกรดเช่นนี้ตั้งแต่การสอบไล่ภาค 2 ปีการศึกษา 2517 ซึ่งอยู่ในระหว่างประกาศผลอย่างใดปฏิบัติได้แล้ว และมีมติโดยเสียงข้างมากเช่นกันว่า ไม่สมควรลดหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษลงเหลือเพียง 2 วิชา คงให้เรียน 4 วิชา โดยแก้ไขเอาไว้ก่อนจนจบปริญญา 2 วิชา และหลังจบปริญญา 2 วิชา ซึ่งคณะกรรมการประจำคณะจะได้พิจารณาปรับปรุงหลักสูตร ทั้งโครงสร้างทุกหมวดวิชาอีกชั้นหนึ่งภายหลัง

ฉะนั้นข่าวและบทความของหนังสือพิมพ์ ประชาธิปไตยที่ลงพิมพ์ ในฉบับ วันที่ 24 เมษายน 2518 ในทางที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดอยู่อีก ประกอบกับที่ฝ่ายคณาจารย์หนังสือคณิตคณานิเทศศาสตร์เคยชี้แจงส่งไปขอให้ออกพิมพ์ จึงเป็นการไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ที่กินเขียนข่าว และบทความ ให้ผู้อื่นเสียหายแต่ฝ่ายเดียว.*

ศาสตราจารย์สง่า สันติวิท
คณิตคณานิเทศศาสตร์ ผู้แถลงข่าว

เรื่องเมืองไทย ต่อจากหน้า 3

ผูกกันอยู่ เพื่อแสดงความเจตนาของผู้พุดและผู้ตอบโต้ ไม่ว่าจะเป็นคนที่คุณเคยกันแล้วหรือเพิ่งรู้จักกันใหม่ ไม่ว่าจะเป็นเพศเดียวกันหรือต่างเพศต่างวัยก็ตาม เรื่องนี้มีเรื่องจริงเกิดขึ้นที่จังหวัดชัยภูมิแล้วคือ แม่ักพุดลูกซึ่งไปเที่ยวกลับมาจากทยายเป็นคำพุดว่า “มาแล้วหรือ บุญลือ ลูกแม่ บุญลือไปแต่เช้า เฟลดี่ม จิ้งก้อยมา”

เรื่องจริงอีกเรื่องหนึ่ง ที่จังหวัดชัยภูมิ คุรุโรงเรียนประชาบาลคนหนึ่งกับผู้ปกครองเด็กชั้น ประถมคนหนึ่ง ได้ทักทายกันด้วยคำพุด ซึ่งแปรรูปไปทางพุดแท้ หรือเค็พพุด เป็นใจความว่า

“มาหยิง ละบ้่า? มาลาครู ให้มักเต็ง บักเต็ง มั่นจุกหมากมี แล้วมันชีใส่ฟอรัม ชันคอกนา ครูนาขอลาสักวันเอัย”

“ลาบได้ ทอกบ้่า ทางโรงเรียน ชีสอบไล่ กันแม่นสบไล่แล้ว ฉะวนช่า บ่ว่าหยิง ชันคอกนา บ้านา บอกรให้มาโรงเรียนเอัย?”

นี่เป็นเรื่องของคำพุด ใช้พุดจาได้ต่อกับกัน โดยผู้พุดกับผู้ตอบได้ร้อยกรองเอาเอง หรือเลือกเพ้นหีบยกเอาคำเก่าโบราณที่รู้จักอยู่แล้วขึ้นมา เพื่อให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล และเหตุการณ์ คำพุดมัก จะพุดกระซิบรักรั้ ไพเราะ สละสลวย จึงยังนิยมพุดกันทั่วๆ ไปในจังหวัดชัยภูมิ และจังหวัดอื่น ๆ ในภาคอีสานอีกหลายจังหวัด นับว่าคำพุดเป็นส่วนหนึ่งของวรรณคดีไทย และเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ทุกคนควรช่วยกันฟื้นฟูและรักษาไว้มิให้เสื่อมสูญไป.*

นายมงคล มาลีวุฒิ

นิติศาสตร์

ช่องว่างในกฎหมายภาษีอากร

ช่องว่างในกฎหมายภาษีอากร

การจัดเก็บ ภาษีอากร ของ ประเทศ ต่าง ๆ นิยมบัญญัติเป็นทวิบทกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับหลัก CANONS OF TAXATION ของอคม สมิธ โดยเฉพาะความแน่นอน (CERTAINTY) กล่าวคือ ระบบและวิธีการจัดเก็บภาษีนั้นควรกำหนดเงื่อนไข วิธีการ และอัตราภาษีที่จะต้องเสียไว้ให้แน่นอน ให้ประชาชนและธุรกิจต่าง ๆ สามารถคาดคะเนภาระภาษี ตลอดจนต้นทุนกำไรในอนาคตได้ถูกต้องใกล้เคียง การจัดเก็บภาษีอากรของประเทศต่าง ๆ จึงนิยมตราไว้เป็นทวิบทกฎหมาย

การกำหนดวิธีการ จัด เก็บ ภาษี อากร ไว้ใน รูปของกฎหมายนั้น อาจจัดทำเป็นพระราชบัญญัติเอกเทศ เช่น พระราชบัญญัติภาษีบ้าย พ.ศ. 2510 พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508 หรือพระราชบัญญัติเกี่ยวกับภาษีสรรพพัตทั้ง 9 ฉบับ เป็นต้น หรืออาจจัดทำกฎหมายหลาย ๆ ประเภทนำมาประมวล (CODE) ไว้ในฉบับเดียวกัน ดังเช่นประมวลรัษฎากรซึ่งประมวลวิธีการจัดเก็บภาษีเงินได้ ภาษีก้าว ค่า อกรมหรสพ และอากรแสตมป์ ไว้เป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน สามารถบัญญัติเรื่องที่เหมาะสม เช่น บทที่ว่าด้วยนิยาม คำต่าง ๆ การอุทธรณ์ไว้เพียงแห่งเดียว

ประเทศไทย มี กฎหมาย ภาษี อากร ประกาศใช้หลายฉบับ บางฉบับก็เป็นกฎหมายที่ประกาศใช้มาเป็นเวลานานภาษาที่ใช้ก็เก่าแก่ ข้อกำหนดในการจัดเก็บก็ล้าสมัย ไม่ทันต่อความเปลี่ยนแปลงตามเหตุการณ์ของบ้านเมือง ปัจจุบันมีกฎหมายภาษีอากรที่ประกาศใช้แล้ว คือ

1. พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. 2469
2. ประมวลรัษฎากร (ตามพระราชบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481)
3. พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2473
4. พระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478
5. พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2490
6. พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. 2508
7. พระราชบัญญัติภาษีโรงเรือน และ ที่ดิน พ.ศ. 2475
8. พระราชบัญญัติภาษีบ้าย พ.ศ. 2510
9. พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์ และ จำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2502
10. พระราชบัญญัติภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. 2509

11. พระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493
12. พระราชบัญญัติภาษียาสูบ พ.ศ. 2509
13. พระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต พ.ศ. 2475
14. พระราชบัญญัติภาษีไม้ซัดไฟ ซึ่งทำในพระราชอาณาจักร พ.ศ. 2508
15. พระราชบัญญัติไฟ พ.ศ. 2486
16. พระราชบัญญัติยานยนต์ พ.ศ. 2486
17. พระราชบัญญัติภาษีน้ำมัน และผลิตภัณฑ์น้ำมัน พ.ศ. 2507

กล่าวโดยทั่วไป ระบบและวิธีการจัดเก็บภาษีอากรของประเทศไทยยังมีลักษณะซ้ำซ้อน มีการจัดเก็บภาษีหลายอย่างทับถมบนกิจการ หรืออาชีพอย่างเดียวกัน หน่วยงานที่จัดเก็บภาษีอากรกฎหมายก็บัญญัติไว้หลายแห่ง เช่น

- กรมสรรพากร จัดเก็บภาษีตามประมวล รัษฎากร
- กรมสรรพสามิต จัดเก็บภาษีฝ่ายสรรพสามิตจากการผลิต 9 ประเภท
- กรมศุลกากร จัดเก็บอากรศุลกากรขาเข้าและขาออก
- กรมตำรวจ จัดเก็บภาษียรถยนต์ ภาษีกาพนัน
- กรมประมง จัดเก็บอากรการประมง
- ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล จัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ภาษีโรงเรือนและที่ดิน อากรฆ่าสัตว์ และภาษีบ้าย

การที่กฎหมายกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบไว้หลายหน่วยก็ทำให้มีข้อขัดแย้งหรือการทำความเข้าใจหรือไม่รัดกุมก็ทำให้การปฏิบัติจัดเก็บย่อมจะมีช่องว่างเกิดขึ้น ทำให้การจัดเก็บยุ่งยากวิโกลและผู้เสียภาษีไม่ได้รับความสะดวกเป็นธรรมดาขึ้นได้ ตัวอย่างที่อาจเห็นได้โดยง่าย ก็คือ

1. ช่องว่างในภาษียอากรทั้งระบบ เนื่องจากการออกกฎหมายภาษียอากรใหม่ หรือในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษียอากรที่มีอยู่แล้ว มักไม่คำนึงถึงภาษียอากรที่มีจัดเก็บอยู่แล้วทั้งระบบ กฎหมายภาษียอากรที่ใช้อยู่จึงมีบทบัญญัติไม่สอดคล้องหรือสัมพันธ์ต่อกันจึงมีการจัดเก็บภาษียอากรซ้ำซ้อนกันหรือมีนโยบายขัดกัน เช่น กรณีรัฐบาลมีนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในประเทศโดยการลดอัตราภาษียศุลกากร สำหรับวัตถุดิบนำเข้าบางอย่างให้ แต่ในขณะเดียวกันกรม

สรรพากร กลับเพิ่มอัตราภาษียการค้าแก่สินค้าทั่วไปเพื่อชดเชย ซึ่งเป็นผลให้อุตสาหกรรมที่จะส่งเสริมกลับต้องรับภาระภาษียเพิ่มขึ้น หรือกรณีภาษียการค้ากับภาษียสรรพสามิตจัดเก็บซ้ำซ้อนกัน ในอุตสาหกรรมอย่างเดียวกัน เป็นต้น

2. ช่องว่างในด้านทวิบทกฎหมาย ข้อความที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภาษียอากรบางฉบับไม่ชัดเจน ยุ่งยากแก่การทำ ความเข้าใจและตีความมักไม่รัดกุม เปิดช่องให้มีผู้ฉวยโอกาสแสวงหาช่องโหว่ ของกฎหมาย หลีกเลียงภาษียอากรจำนวนมาก หรือมีการตีความไปในทางที่จะแสวงหาประโยชน์มาสู่ตนดังเช่นกรณีภาษียการค้าจัดเก็บจากการขายต้นทางทำให้ผู้ผลิตตั้งราคาขายให้แก่บริษัทในเครือของตนในราคาต่ำกว่าปกติ เพื่อให้ฐานภาษียต่ำลง เป็นต้น

3. ช่องว่างในทางปฏิบัติจัดเก็บ เนื่องจากมีบทกฎหมายกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการจัดเก็บภาษียอากรแต่ละประเภทแต่ละหน่วยงานไว้ไม่สอดคล้องต่อกัน จึงเกิดปัญหายุ่งยากในทางปฏิบัติจัดเก็บจนเป็นช่องทางรั่วไหล และเกิดการทุจริตฉ้อฉลเงินภาษียอากรอยู่ตลอดมา ดังเช่นกรณีผู้ได้รับส่งเสริมการลงทุนเพื่อประกอบอุตสาหกรรมของกาวยกเว้นภาษีย นำวัตถุดิบเข้ามาแล้วนำไปขายต่อหรือนำไปใช้ผลิตวัตถุดิบประกอบ เพราะขาดหน่วยงานที่จะติดตามตรวจสอบ หรือกรณีผู้นำเข้าหลีกเลี่ยงภาษียการค้าเพราะการจัดเก็บภาษียศุลกากรกับภาษียการค้าไม่ประสานกันหรือหลีกเลี่ยงโดยอาศัยช่องโหว่ทางทะเบียน ซึ่งเป็นหน่วยงานคนละแห่งกับหน่วยงานจัดเก็บภาษียอากร เป็นต้น

เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมายภาษียอากรดังกล่าวข้างต้น ในการแก้ไขปรับปรุงภาษียกติกหรือการพิจารณาจัดเก็บภาษียประเภทใหม่ ๆ กติ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงกฎหมายภาษียอากรที่ประกาศใช้แล้วทั้งระบบ เพื่อมิให้เกิดการซ้ำซ้อนหรือมีการปฏิบัติขัดต่อ นโยบายภาษียอากรของรัฐบาลกฎหมายภาษียอากรที่เก่าแก่ เช่น พระราชบัญญัติศุลกากรที่ช้อบที่จะมีการสังคายนาใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพการการค้าระหว่างประเทศในปัจจุบัน ส่วนกฎหมายด้านภาษียสรรพสามิตนั้น หากได้แก้ไขจัดทำเป็นประมวล ดังเช่นภาษียฝ่ายสรรพากรแล้วก็น่าจะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการจัดเก็บภาษียจากสินค้าเพิ่มขึ้นจาก 9 ประเภทที่จัดเก็บอยู่เดิม อันจะเป็นหนทางให้มีระบบและวิธีการจัดเก็บภาษียอากรที่เหมาะสมแก่สภาพการณ์ของเมืองไทยยิ่งขึ้น *

เอนก เขียรถาวร
คณะเศรษฐศาสตร์

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่ง

เนื่องจากกฎหมาย เกี่ยวข้องกับชีวิต ประจำของประชาชนอยู่ทั่วไป ดังนั้นเมื่อมีการแก้ไข ก.ม. ที่สำคัญจึงควรรู้ไว้ และโดยเฉพาะผู้ที่เป็นนักกฎหมายแล้ว การไม่รู้กฎหมายที่แก้ไขหลักการใหม่แล้ว ย่อมเป็นการเสียหายอย่างยิ่ง ทั้งนี้จึงได้นำประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2518 ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราที่สำคัญ ทั้งนี้วัตถุประสงค์คือ เพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีใน ศาล อุทธรณ์ และศาลฎีกาเป็นไปโดยเหมาะสมและรวดเร็วยิ่งขึ้น และเป็นหลักประกัน ในการดำรงชีพ ของลูกหนี้ ตามคำพิพากษาให้ดีขึ้นกว่าเดิม จึงจำเป็นต้องตรา พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยบัญญัติข้อความใหม่ ขึ้น ใช้แทน ข้อความเดิมในมาตราดังต่อไปนี้คือ

“มาตรา 224 ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ ที่พิพาทไม่เกินสองหมื่นบาท ห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่หนึ่งพิจารณาคดีนั้น ในศาลชั้นต้น ได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือการรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาชั้นต้น หรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลฎีกาผู้มีอำนาจแล้วแต่กรณี

บทบัญญัติในวรรคก่อน มิให้ใช้บังคับในคดีฟ้องขอให้ปลดเปลื้อง ทุกข้อหนี้ไม่อาจคำนวณ เป็นราคาเงิน ได้คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคล หรือสิทธิในครอบครัวและคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ อันมีทุนทรัพย์ไม่เกินสองหมื่นบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้อาศัยออกจากอสังหาริมทรัพย์ อันมีค่าเช่าในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละสองพันบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้อาศัยออกจากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละสองพันบาท และจำเลยมิได้กล่าวแก้เป็นข้อพิพาท ด้วยกรรมสิทธิ์ หรือมิได้ ยกข้อโต้แย้งในเรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญาเช่า หรืออาศัย”

“มาตรา 225 ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้น อ้างอิงในการยื่นอุทธรณ์นั้น คู่ความ จะต้องกล่าวไว้แจ้งชัดในอุทธรณ์ และต้องเป็นข้อที่โดยกษณาว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้น ถ้าเป็นกรณีอุทธรณ์ในปัญหาข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายนั้นจะต้องเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

แต่ถ้าคู่ความฝ่ายใด มิได้ยกปัญหาข้อใด อันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อย ของประชาชน ขึ้นมาอ้างอิง ในศาลชั้นต้น หรือคู่ความฝ่ายใด ไม่สามารถยกปัญหาข้อใด ๆ ขึ้นมาอ้างอิงในศาลชั้นต้น เนื่องจากพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ หรือเพราะเหตุเป็นเรื่องที่ไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ว่าด้วยกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ คู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมมีสิทธิที่จะอ้างอิงในปัญหาเหล่านั้นได้”

“มาตรา 242 เมื่อศาลอุทธรณ์ได้ตรวจสอบจำนวนความและฟังคู่ความทั้งปวง หรือสืบพยานต่อไปถึงบัญญัติไว้ในมาตรา 240 แล้ว ให้ศาลอุทธรณ์ชี้ขาดคดีสินอุทธรณ์ โดยประการใดประการหนึ่งในสี่ประการนี้

1. ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า อุทธรณ์นั้นต้องห้ามตามกฎหมาย ก็ให้ยกอุทธรณ์นั้นเสีย โดยไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นแห่งอุทธรณ์
2. ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกต้อง ไม่ว่าโดยเหตุเดียวกันหรือเหตุอื่น ก็ให้พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นนั้น
3. ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำชี้ขาดของศาลชั้นต้นไม่ถูกต้อง ให้กลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้นเสีย และพิพากษาในปัญหาเหล่านั้นใหม่
4. ถ้าศาลอุทธรณ์เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลชั้นต้นถูกแต่บางส่วน และผิดบางส่วนก็ให้แก้คำพิพากษาศาลชั้นต้นไปตามนั้น โดยพิพากษายืนบางส่วน กลับบางส่วน และมีคำพิพากษาใหม่แทนส่วนที่กลับนั้น”

“มาตรา 248 ในคดีที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาท ไม่เกินห้าหมื่นบาทและศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อย ห้ามมิให้คู่ความฎีกาในข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีนั้น ในศาลอุทธรณ์ ได้มีความเห็นแย้ง หรือผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นก็ได้ ศาลอุทธรณ์ก็ได้ รับรองไว้หรือรับรองในเวลาตรวจฎีกาว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาได้ ถ้าไม่มีความเห็นแย้ง หรือการรับรองเช่นนั้น ต้องได้รับอนุญาตให้ฎีกาเป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

บทบัญญัติในวรรคก่อนมิให้บังคับใน คดี ฟ้องขอให้ปลดเปลื้องทุกข้อหนี้ไม่อาจคำนวณเป็นราคาเงินได้คดีเกี่ยวกับสิทธิแห่งสภาพบุคคลหรือสิทธิในครอบครัวและคดีเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เว้นแต่ในคดีฟ้องเรียกค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์อันมีทุนทรัพย์ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือคดีฟ้องขับไล่ผู้เช่าออกจากอสังหาริมทรัพย์

อันมีค่าเช่าในขณะยื่นคำฟ้องไม่เกินเดือนละห้าพันบาทหรือคดีฟ้องขับไล่บุคคลในกรณีอื่นนอกจากอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งในขณะยื่นคำฟ้องอาจให้เช่าได้ไม่เกินเดือนละห้าพันบาท และจำเลยมิได้กล่าวแก้เป็นข้อพิพาทด้วยกรรมสิทธิ์ หรือมิได้ยกข้อโต้แย้งในเรื่องแปลความหมายแห่งข้อความในสัญญาที่ก่อให้เกิดสิทธิอยู่บนอสังหาริมทรัพย์นั้น

คดีเกี่ยวกับการบังคับบังคับวงค์คดีทั้งหลายและบริวารของผู้เช่า หรือผู้ที่ถูกฟ้องขับไล่ในกรณีอื่นอันอยู่บนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งคู่ความในคดีฟ้องขับไล่ นั้นต้องห้ามฎีกาข้อเท็จจริงตามวรรคสอง ถ้าศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาลชั้นต้น หรือเพียงแต่แก้ไขเล็กน้อย ไม่ว่าศาลจะฟังว่าบุคคลดังกล่าวในข้อเท็จจริง เว้นแต่จะมีความเห็นแย้งหรือการรับรอง หรือหนังสืออนุญาตให้ฎีกาตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง”

“มาตรา 249 ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่จะยกขึ้นอ้างอิงในฎีกานั้น คู่ความจะต้องกล่าวไว้โดยชัดแจ้งในฎีกา และต้องเป็นข้อที่โดยกษณาว่ากันมาแล้วในศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ถ้าเป็นกรณีฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ข้อกฎหมายนั้นจะต้องเป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย

แต่ถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมิได้ยกขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ ซึ่งปัญหาข้อใดอันเกี่ยวด้วยความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่อาจยกปัญหาข้อกฎหมายใด ๆ ขึ้นกล่าวในศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์ เพราะพฤติการณ์นอกเหนือไม่อาจบังคับได้ หรือเพราะเหตุด้วยมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ ว่าด้วย กระบวนการ พิจารณา ชั้นฎีกาคู่ความที่เกี่ยวข้องย่อมอ้างอิงในปัญหาเหล่านั้นได้”

“มาตรา 285 ทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้ ย่อมไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

1. เครื่องนุ่งห่มหลับนอน หรือเครื่องใช้ในครัวเรือน โดยประมาณรวมกันราคาไม่เกินห้าพันบาท ในกรณีที่ศาลเห็นสมควร ศาลจะกำหนดทรัพย์สินดังกล่าวที่มีราคา เกินห้า พันบาท ให้ เป็น ทรัพย์สิน ที่ไม่ต้องอยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีก็ได้ ทั้งนี้โดยคำนึงถึงความจำเป็นตามฐานะของลูกหนี้ตามคำพิพากษา

อ่านต่อฉบับหน้า

นานาทัศนะ

จากนักศึกษา

เงินได้ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร, สมาชิกวุฒิสภา และคณะรัฐมนตรี

"171 02691"

1. สภาผู้แทนราษฎร

- 1.1 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรอง เดือนละ 30,000 บาท
- 1.2 รองประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรอง เดือนละ 25,000 บาท
- 1.3 ผู้นำฝ่ายค้าน ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรอง เดือนละ 25,000 บาท
- 1.4 สมาชิกสภา ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรอง, ช่วยเหลือค่าที่พัก เดือนละ 15,000 บาท

2. วุฒิสภา

- 2.1 ประธานวุฒิสภา ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรอง เดือนละ 15,000 บาท
- 2.2 รองประธานวุฒิสภา ได้รับเงินประจำตำแหน่งกับค่ารับรอง เดือนละ 10,000 บาท
- 2.3 สมาชิกวุฒิสภา ได้รับเงินประจำตำแหน่ง เดือนละ 5,000 บาท

3. คณะรัฐมนตรี

- 3.1 เงินเดือน
 - 3.1.1 นายกรัฐมนตรี เดือนละ 11,900 บาท
 - 3.1.2 รองนายกรัฐมนตรี เดือนละ 12,650 บาท
 - 3.1.3 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เดือนละ 11,445 บาท
 - 3.1.4 รัฐมนตรีว่าการทบวงหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เดือนละ 10,900 บาท
 - 3.1.5 รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงหรือรัฐมนตรี เดือนละ 10,380 บาท
- 3.2 เงินเพิ่ม
 - 3.2.1 นายกรัฐมนตรี เดือนละ 50,000 บาท
 - 3.2.2 รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี (ทุกระดับ) เดือนละ 40,000 บาท

ที่มา 1.-2. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 34 ลง 13 กุมภาพันธ์ 25 8
 3. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 26 ลง 6 กุมภาพันธ์ 2518

ข้าราชการการเมือง

1. ข้าราชการการเมือง ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการการเมือง พ.ศ. 2518 ข้าราชการการเมือง ได้แก่บุคคลซึ่งรับราชการในตำแหน่งดังต่อไปนี้ -

- 1.1 นายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 13,900 บาท
- 1.2 รองนายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 12,650 บาท
- 1.3 รัฐมนตรีว่าการกระทรวง เงินเดือน เดือนละ 11,445 บาท
- 1.4 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 11,445 บาท
- 1.5 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง เงินเดือน เดือนละ 10,900 บาท
- 1.6 รัฐมนตรีว่าการทบวง เงินเดือน เดือนละ 10,900 บาท
- 1.7 รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง เงินเดือน เดือนละ 10,380 บาท
- 1.8 รัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 10,380 บาท

1.9 ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี

- 1.9.1 ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 9,410 บาท
- 1.9.2 ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 8,950 บาท
- 1.9.3 ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 8,505 บาท
- 1.9.4 ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 7,260 บาท
- 1.10 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เงินเดือน เดือนละ 10,900 บาท
- 1.11 รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เงินเดือน เดือนละ 10,380 บาท
- 1.12 เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เงินเดือน เดือนละ 10,900 บาท
- 1.13 รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง เงินเดือน เดือนละ 10,380 บาท
- 1.14 เลขาธิการรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี " เดือนละ 6,150 บาท
- 1.15 เลขาธิการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี " เดือนละ 3,850 บาท
- 1.16 โฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี " เดือนละ 9,410 บาท
- 1.17 รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี " เดือนละ 8,505 บาท
- 1.18 เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง " เดือนละ 6,150 บาท
- 1.19 ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง " เดือนละ 5,485 บาท
- 1.20 เลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง " เดือนละ 5,485 บาท
- 1.21 ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรีว่าการทบวง " เดือนละ 4,335 บาท
- 1.22 เลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร " เดือนละ 5,485 บาท
- 1.23 ผู้ช่วยเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร " เดือนละ 4,335 บาท

2. ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมือง - ตามมาตรา 61 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายรัฐสภา พ.ศ. 2518 มีตำแหน่งดังนี้

2.1 ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา

- 2.1.1 ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา เงินเดือน เดือนละ 10,900 บาท
- 2.1.2 ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา " " 10,380 บาท
- 2.1.3 ที่ปรึกษาประจำรัฐสภา " " 9,885 บาท
- 2.2 ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา
 - 2.2.1 ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา " " 9,410 บาท
 - 2.2.2 ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา " " 8,505 บาท
 - 2.2.3 ผู้ช่วยที่ปรึกษาประจำรัฐสภา " " 7,606 บาท
- 2.3 เลขาธิการประธานรัฐสภา " " 6,150 บาท
- 2.4 เลขาธิการรองประธานรัฐสภา " " 5,485 บาท
- 2.5 เลขาธิการประจำรัฐสภา " " 3,850 บาท

ที่มา 1. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 26 ลง 6 กุมภาพันธ์ 2518
 2. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 27 ลง 6 กุมภาพันธ์ 2518

พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๑๗ (ต่อจากหน้า 1)

"มาตรา ๑๘๘ อุตธรณ์นั้น โย้นต่อศาลชั้นต้นในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันอ่าน หรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คู่ความฝ่ายที่อุตธรณ์ฟัง

ให้เป็นหน้าที่ศาลชั้นต้นตรวจอุตธรณ์ว่าควรจะได้รับส่งขึ้นไปยังศาลอุตธรณ์หรือไม่ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ถ้าเห็นว่าไม่ควรรับให้จกเหตุผลไว้ในคำสั่งของศาลชั้นต้นโดยชัดเจน"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๑๘๘ ทวิ เมื่อศาลชั้นต้นปฏิเสธไม่ยอมรับอุตธรณ์ คู่ความยอมอุตธรณ์เป็นคำร้องอุตธรณ์คำสั่งของศาลชั้นต้นอุตธรณ์ได้ คำร้องชั้นนี้โย้นที่ศาลชั้นต้นภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันฟังคำสั่ง แล้วให้ศาลชั้นต้นรับส่งคำร้องมายังศาลอุตธรณ์พร้อมด้วยอุตธรณ์และคำพิพากษา หรือ คำสั่งของศาลชั้นต้น

เมื่อศาลอุตธรณ์เห็นสมควรตรวจจำนวนเพื่อส่งคำร้องเรื่องนั้น ก็ให้ส่งศาลชั้นต้นส่งมาให้

ให้ศาลอุตธรณ์พิจารณาคำร้องนั้น แล้วมีคำสั่งยินยอมคำปฏิเสธของศาลชั้นต้น หรือมีคำสั่งรับอุตธรณ์ คำสั่งนี้ให้เป็นที่สุดแล้วส่งไปให้ศาลชั้นต้นอ่าน"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๑๔ ในคดีซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าศาลอุตธรณ์ยังคงลงโทษจำเลยไม่เกินกำหนดที่ว่ามีน ห้ามิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑๔ ทวิ และมาตรา ๒๑๔ ทริ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"มาตรา ๒๑๔ ทวิ ห้ามิให้คู่ความฎีกาคัดค้านคำพิพากษา หรือคำสั่งในข้อเท็จจริงในปัญหาเรื่องวิธี

การเพื่อความปลอดภัยแก่อย่างเดียว แม้คดีนั้นจะไม่ต้องห้ามฎีกาคัดค้าน

ในการนับกำหนดโทษจำคุกตามความในมาตรา ๒๑๔ และ ๒๑๕ นั้น ห้ามิให้คำนวณกำหนดเวลาพิพากษาพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการ เพื่อความปลอดภัยรวมเข้าด้วย

มาตรา ๒๑๔ ทริ ในคดีที่ศาลชั้นต้นลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก หรือเปลี่ยนโทษกักขังเป็นโทษจำคุก หรือคดีที่เกี่ยวกับกักขังแทนค่าปรับ หรือกักขังเกี่ยวกับกรปรับทรัพย์สิน ถ้าศาลอุตธรณ์มิได้พิพากษาลดค่าพิพากษาศาลชั้นต้น ห้ามิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๒๐ ห้ามิให้คู่ความฎีกาในคดีซึ่งศาลชั้นต้นและศาลอุตธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยอาศัยข้อเท็จจริง" *
 * อารยชัยสุตสมัย บุญเรือง
 กตนะนิติศาสตร์

เล็ก ๆ น้อย ๆ สำหรับนักศึกษา

ต่อจากหน้า 3

1960 มีเพียง 740 ล้านคน ในทวีปแอฟริกาเพียงมีผู้อ่านหนังสือไม่ออกเพิ่มขึ้นมีมากกว่า 4 ล้านคน

(2) ในประเทศเล็ก ๆ ที่กำลังพัฒนา จำนวนเด็กที่มีอายุควรเข้าเรียนประมาณหนึ่งในสามของเด็กในวัยเดียวกันไม่เคยได้เห็น ภายในโรงเรียนว่ามีอะไรบ้าง เด็กที่เข้าโรงเรียนชั้นประถมต่ำกว่าหนึ่งในสาม ที่จบการศึกษาในระดับประถม และประมาณ 50% ของนักเรียนชั้นประถมเป็น repeater ค้วยเหตุนี้เองที่ทำให้เปอร์เซ็นต์ผู้อ่านหนังสือ ไม่ออกและผู้ที่อ่านเขียนได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ (semi-illiteracy) มากขึ้น

(3) แม้ว่ารัฐบาลเกือบทุก ประเทศจะ เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาว่าเป็นเรื่องจำเป็นอัน คับแรก ในการพัฒนาซึ่งเป็นโปรแกรมที่ต้องใช้เงินงบประมาณมาก แต่ก็มีอุปสรรคที่ทำให้การพัฒนาการศึกษาล่าช้า เช่นภาวะเศรษฐกิจของประเทศตกต่ำ จำเป็นต้องใช้งบประมาณของประเทศ ในการพัฒนาเรื่องอื่นเพื่อแก้สภาพการณ์เฉพาะหน้าไปก่อน

(4) การ ศึกษา ได้ ผลิต นัก วิทยาศาสตร์ technologist นักธุรกิจและนักบริการสังคมอื่น ๆ แต่มีบ้างไหมที่ท่านต่าง ๆ ดังกล่าวหลังจากจบการศึกษา มีงานทำเป็นหลักเป็นฐานแล้ว ได้เหลียวกลับมากดู สถาบันเก่าของตนว่า ได้มีอะไร เปลี่ยนแปลง ไปในทางที่ดีขึ้นบ้างบ้างบ้างปล่อยให้เป็นที่ของรัฐบาลและผู้บริหารสถาบันการศึกษาแก้กันต่อไป

การวาง จุด มุ่งหมายการศึกษา ใน ปัจจุบัน ควรพิจารณาปัจจัยหลายอย่างร่วมกัน เช่นพิจารณาความต้องการของสังคมหรือชุมชน (เป็นต้นว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองต้องการให้การศึกษาของ บุตรหลาน ตน เป็นไปในแบบใด) นโยบายทางการเมืองและเศรษฐกิจของรัฐบาลก็เป็น สิ่งสำคัญ ที่ต้องนำมา พิจารณาด้วย ความต้องการของสถาบันอื่น ๆ (บริษัท ห้างร้าน โรงงานอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมโดยเสนอว่า ต้องการบุคลากรที่เรียนในสาขาใด) จุดมุ่งหมายการศึกษาโดย

ทั่วไปจะวางไว้กว้าง ส่วนรายละเอียดของจุดมุ่งหมาย เป็นหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่าง ๆ และลำดับสุดท้ายคือครูหรืออาจารย์ ซึ่งเป็น ผู้ปฏิบัติงานสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

สำหรับหลักสูตรการศึกษาทั้ง ในระดับ ประถม และมัธยม Seth Spaulding ซึ่งเป็น Director of UNESCO's Department of School and Higher Education ได้ จัดให้ชีววิทยา ฟิสิกส์และคณิตศาสตร์ เป็น the forerunners of new curriculum approaches อย่างไรก็ตามในการสอนไม่ว่าจะเป็นวิทยาศาสตร์ หรือสาขาวิชาอื่น แนวโน้มการสอนจะเป็นไปในรูปที่พยายามปลุกฝังให้นักเรียน เรียนและคิดอย่างนักวิทยาศาสตร์ นักประวัติศาสตร์ นักสังคม ฯลฯ การสอนให้นักเรียน คิดเพียง แต่ว่า ตนเองเป็น นักเรียนมี หน้าที่เรียนเท่านั้น เป็นวิธีการสอนที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะนักเรียนทุกวันหนึ่งต่างไปจากนักเรียนในสมัยก่อนหรือคุณปู่ นักเรียนมัธยมบางทีก็เรียนรู้และมีประสบการณ์ จากเรื่องราวนอกโรงเรียนมากกว่าที่ได้เรียนในชั้นเรียน นักศึกษามหาวิทยาลัยบางครั้ง รู้สึกว่า ตัวเองอยู่ ใกล้กับ บัญหาระดับชาติมากกว่าอาจารย์ที่สอนเสียอีก บทบาท ของนักเรียนเริ่ม มีมากขึ้น ไม่ว่างจะเป็น เรื่องการ ศึกษา การเมือง ความรับผิดชอบต่อสังคม ถ้าหากไม่มีการ ปรับปรุง หลักสูตร การศึกษา และ การสอน ให้ทัน กับ สถานะการณ์ปัจจุบันแล้ว การศึกษาก็ไม่ได้ช่วยผลิต บัญหารชนให้เป็น ไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่วางไว้ สถาบันการศึกษาอาจเป็นเพียงที่รวมหรือที่นัดพบ ของเยาวชน ที่มี เวลา ว่างมา ชุมนุม กันเพื่อ ดำเนินงาน ต่าง ๆ ไปตามความคิดเห็นของพวกเขาเท่านั้น *

Reference
1. Prospects in Education Vol.1 No.3 1970 Prioscs Univesitaries de France. P. 9-12
2. Long-Term Projegions for Education in Thailand. 1965 Unesco Regional Office for Education in Asia, Bangkok.

จากบรรณาธิการ

ข่าวรวมคำแหงฉบับนี้เป็นฉบับสุดท้ายของปีที่ 4 นั่นก็เป็นเลขชบอกให้เราทราบว่า ม.ร. ๕ 4 ปีแล้ว

ในทันทีจะไม่พูดถึงข.ร.ท.ง 4 ปี ยากจะพูดถึงเฉพาะช่วงเวลา 1 ปี ที่ผ่านมามีปีที่ 4

ถึงเป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า รัยณะนี้มีระบบการดำเนินงานเป็นรูปกรรมการร่วมกันรับผิดชอบร่วมกันคิด แล้วก็ให้บรรณาธิการเป็นผู้ดำเนินงานในขั้นตอนที่เป็นรูปเล่มและรวบรวมเนื้อหา ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้สละเวลาและสนับสนุนค่ากล่าวข้างต้นนั้นด้วยดีและด้วยใจเที่ยงธรรมเสมอมา ผู้เขียนขอขอบพระคุณ

ในส่วนสมาชิกและนักศึกษาได้มีส่วนช่วยเหลือกันโดยให้ข้อคิดเห็นในการจัดทำและร่วมมือกันการส่งข้อคิดข้อความมาลง ข.ร. ผู้เขียนขอขอบคุณ

ว่าโดยความรู้สึกที่จัดทำ ข.ร. แล้วผู้เขียนในฐานะบรรณาธิการก็มีความรู้สึกนึกคิดเช่นกับผู้ที่ต้องรับผิดชอบเป็นผู้เขียนท่านอื่น คือมุ่งที่จะให้ผลงานที่ตนได้ทำออกมานั้นเป็นที่ชื่นชอบและเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้...ก็ถ้าเกิดความผิดพลาดขึ้น ผู้เขียนก็ขอรับอย่างหน้าชื่นว่าเป็นความผิดของผู้เขียนอย่างเช่น ข.ร. ออกช้าเกินกว่ากำหนดตั้ง 2 อาทิตย์แม้จะข้ายอยู่ที่โรงพิมพ์ผู้เขียนยังต้องรับผิดชอบนั้นไม่ใช่รับผิดชอบเพราะประชด แต่รับผิดชอบที่ได้แก้ไขให้ทันที่ที่ปล่อยมาตั้งหลายฉบับ ความผิดครั้งนั้นแหละที่เป็นบทเรียน สอนให้ทราบว่าการทำงานนั้นเราจะวางใจอยู่ว่าเราทำดีแล้วสมบูรณ์แล้วอยู่หาได้ไม่จำกัดคุณอื่นเขบบ้าง เช่นเดียวกับวิธีการคิดคนอื่นไม่จำเป็นจะต้องคิดเห็นพ้องกับเราเสมอ และการที่เขาไม่เห็นพ้องด้วยนั้น ก็ยอมไม่ใช่คอมมิวนิสต์ ขณะเดียวกับที่ไม่ใช่ไดโนเสาร์ ฟังคนอื่นเขบบ้าง

รังสรรค์ แสงสุข

ข่าวรวมคำแหงรายสัปดาห์ ออกทุกวันเสาร์
อัตราค่าบำรุง ข.ร.
ปีการศึกษา 2517
จำนวนหนังสือ 52 ฉบับ
สมาชิกที่มารับด้วยตนเอง ปีละ 15 บาท
สมาชิกที่รับทางไปรษณีย์ ปีละ 20 บาท
โปรดบอกรับและส่งเงินไปในนาม
ผู้จัดการ ข.ร. ตึกสำนักงานอธิการบดี

- รายงานคณะกรรมการ ข.ร. 2517
1. นายพิณ ธีรวิง
 2. นายวิฑูรย์ นภาศิริกิจ
 3. น.ส.อุทัยศรี ทองคงคา
 4. นายมานพ พรเทพมโชติ
 5. นายธรรมนุญ โสภารัตน์
 6. นายอนันต์ธนะ อังคินันท์
 7. นายรังสรรค์ แสงสุข
 8. นายประทีป วาतिकันทร
 9. นางลำดี ซื่อสวัสดิ์
 10. น.ส. เพ็ญแข นาคเนาทิม

ประธานกรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการและบรรณาธิการ
กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย
กรรมการและบรรณาธิการผู้ช่วย
กรรมการและบรรณาธิการ
เจ้าภาพ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ดำเนินการ : ๓. รังสรรค์ แสงสุข
บรรณาธิการ : อ. วิฑูรย์ นภาศิริ และ อ. ประทีป วาतिकันทร
บรรณาธิการผู้ช่วย : นางลำดี ซื่อสวัสดิ์
ผู้อำนวยการบรรณาธิการ : นายสุพรรณ สมรรถโท
กองบรรณาธิการ โทร. 776407
ผู้จัดพิมพ์ : น.ส. เพ็ญแข นพนาวัฒน์